

eller vi være bleone andre politiske Mænd, end vi nu ere; men det tror jeg ikke, at Noget af os vil blive, og jeg antager derfor, at vi aldrig i vort Liv ville komme til at høre af det ærede Medlem, at vi bære os rigtigt ad. Det ærede Medlem udtalte strax derefter, at han og hans Venner længtes efter at faae at vide, hvad det egentlig var, vi vilde; de længtes efter en Plan; men har det ærede Medlem da sagt os, hvad hans Parti vil, eller har det givet os en Plan? Have vi faaet noget Program fra dem? Vi have for 2 a 3 Aar siden sagt, hvad vi ville, og det fastholde vi; er det da ikke mærkværdigt, at vi fra anden Side høre, at vi skulle sige dem, hvad vi ville, medens de ikke ville sige os, hvad de ville? Jeg har ikke kunnet opdage, at de ville Andet end gaa imod os; men de skulle da ikke sige, at de længes efter at faae at vide, hvad vi ville. Det have de vidst i 3 Aar, og de have mange Gange hørt os klart og tydeligt, hvad vi ville. Det have de faaet at vide igjennem flere Lovforslag, som vi have udarbejdet og indbragt, og som de have liggende for dem. De have altsaa en klar Bevidsthed om, hvad vi ville; men siig os positit, hvad de ville: det have de ikke sagt os. (Frederiksen: Der foreligger jo Love nok!) Sa, det ærede Medlem for Maribo er rig nok paa Ord, men jeg har endnu ikke hørt, at han alvorligt har villet Noget.

Foemanden: Det ærede Medlem bruger for stærke og for personlige Udtryk.

J. A. Hansen: Det er ganske vist; men jeg ønsker at blive fri for disse Afbrydelse fra de Herrer henne ved Vinduet.

Foemanden: Sa, naar det ærede Medlem paalægger det, maa jeg indrømme, at dette er uberettiget, og jeg anmoder ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

J. A. Hansen: Man kan let komme til at sige Mere, end man vil, naar man idelig puffes frem af slige ubegrundede og løse Udtalelser. — I Anledning af det før nævnte ærede Medlems (Fengers) personlige Udtalelser overfor os vil jeg sige, at han gjør Forbringinger til os, som han og hans Venner aldrig fra deres Side have opfyldt; jeg vilde ønske, at man snart kunde faae at vide, hvad de Herrer ville. — Det ærede Medlem udtalte ogsaa Forskjelligt, om hvilket jeg vel ikke vil sige, at det forundrede eller forbausede mig, thi noget Saadant høre vi saa ofte — fra

Ministerbordet hørte vi igaar udtale baade Forbring og Forbaufelse — men jeg vil tvertimod sige, at, hvad der nu for Tiden sker, er af den Bestaffenhed, at jeg ikke mere bliver forundret over Noget af den Slags. Det ærede Medlem udtalte saaledes forskjellige Meninger om, hvorledes han antog, at Kongens Stilling her i Landet var overfor Repræsentationen og overfor Folket, hvilke jeg ikke paa nogen Maade kan samstemme med. Det ærede Medlem sagde, at Kongen ikke i alle Tilfælde kunde være dækket; men naar jeg læser min Grundlov igjennem, finder jeg, den siger, at Kongen skal være ansvarlig og dækket af ansvarlige Ministre i alle Regjeringshandlingerne. Naar Grundloven siger dette, antager jeg, den siger Noget, der kan finde Sted, og naar det ærede Medlem siger, at det ikke kan finde Sted, siger jeg, at det ærede Medlem tager fejl, thi Grundloven kan ikke fejle. Kongen skal ifølge Grundloven i alle Tilfælde, hvor han træder frem, være dækket af ansvarlige Ministre. Naar det ærede Medlem talte om, hvorledes Kongen en Gang vilde staa i Historien, bliver det noget ganske Andet; naar først Liderne ere henrundne, og Historien skal sælde sin Dom, kan det ærede Medlems Betragtning blive rigtig; men det er ikke nogen saadan Dom, hvorom vi her tale. Svad skulde der ogsaa have været i Veien for, at Ministeriet her kunde have stillet sig saaledes, som det stiller sig og skal stille sig ved alle andre fra den konstitutionelle Konge fremkommende Udtalelser? Hvorfor kunde Ministeriet ikke selv fortælle os, at Kongen havde ment, at det bestod af de bedste og dygtigste Mænd her i Landet? Skulde det være en Banære for Ministeriet at sige dette? Jeg kan ikke tro det. Ministeriet er i Sandhed ikke saa beskedent, at jeg tør antage, det er paa Grund af Bestendighed, at det ikke er fremkommet dermed. Hvorfor da ikke selv sige det? Hvorfor kunde den høje Conseilspræsident ikke oplæse noget Saadant, og hvorfor kunde den høje Justitsminister og den høje Kultusminister ikke udtale det Samme? Jeg ser ikke, hvad der skulde være i Veien derfor. At Ministeriet ved Offentliggjørelsen af denne Haandskrivelse ikke har gjort sig skyldig i; hvad der af den ærede Ordfører for Forespørgerne igaar saa klart og tydelig blev udbrøvet, skal det ikke lykkes og har det ikke og kan det ikke lykkes Ministeriet at stille. Det er klart, at det ærede Ministerium her vil stillet Kongens Haandskrivelse frem paa en saadan Maade, at Folket let kan komme til at tro, at Kongen nu er gaaet over til det ene Parti i Landet og har sluttet sig til det imod det andet; men det er ikke konstitutionelt forsvarligt, at fremstille Sagen saaledes. Jeg siger ligesom det ærede Medlem for Præsæs Amtz 1ste Valgkreds (Scavenius) før sagde — hans Betegnelse var ganske rigtig — at Ministeriet herved har stillet Kongen